

Bilag til Bet. o. Lovf. om Behandl. af forbryderske og forsømte Børn m. v.

et Børnehjem eller en Anstalt pædagogisk set er bange for, er det den Sammenblending af Opgaver, som volder af midlertidige Ophold af den i denne Paragraf omhandlede Art. Børnehjemmets Opgave er nemlig først og fremmest at faa de urolige Hoveder til at falde i Ro og ved det langvarige Ophold paavirke Børnene. Men her virke saadanne rent midlertidige Ophold højst uheldigt paa de andre Børn. Og for det midlertidig anbragte Barn selv er Børnehjemmet heller ikke et heldigt Opholdssted. Thi Børnehjemmets hele daglige Liv kan ikke være indrettet paa den Observation af Barnets Egenskaber, som er nødvendig, og for hvilken det midlertidige Optagelseshjem derimod kan tilrettelægge Dagens hele Arbejde.

Det skyldes fra først af en rent praktisk Trang, at kristelig Forening til vildfarne Børns Redning og Foreningen af 1837 til forsømte Børns Frelse omtrent samtidig toge fat paa den Opgave at oprette saadanne midlertidige Optagelseshjem. For disse 2 Foreninger, som i saa høj Grad benytte Anbringelse i Familier (Plejehjemsanbringelse) viste det sig af en Række Grunde, hvis Detailler det bliver for vidtløftigt her at komme ind paa, ønskeligt at underkaste Børnene en Observation af deres saavel sjælelige som legemlige Egenskaber. Først herefter kunde det afgøres, om Barnet helst burde anbringes i et Plejehjem eller en Anstalt, eller et Børnehjem burde foretrækkes. Indenfor hver af disse Klasser kunde det dernæst bedre afgøres, hvilke Egne af Landet der burde vælges, og hvilke Arter af Børnehjem Barnet bedst passede for. Der er allerede sporet saa gode Virkninger af denne Observation og midlertidige Anbringelse, at Foreningen af 1837 nu for sit Vedkommende ikke anbringer et eneste Barn, hverken Dreng eller Piger, uden at lade dem gaa igennem en saadan Sigtemaskine, om saa maa siges. Og i kristelig Forening rejstes netop paa sidste Aarsmøde nu i Oktober det Spørgsmaal, om ikke ogsaa dennes Børn altid burde underkastes en saadan Undersøgelse, inden endelig Anbringelse fandt Sted, uagtet en stor Del af Børnene ogsaa tages udenfor København, hvor Forholdene ere mindre og gennemgaaende ligesom mere gennemsigtige og Børnenes Karakter derfor bedre kendt. Vi tro, at en saadan Undersøgelse og Sigtning i Længden bliver ganske nødvendig, om vi ubeskaaret ville bevare det store Gode, Anbringelse i Plejehjem er. Det er ligesom denne Anbringelsesmaade er ved at blive vanskeligere, idet Tilbuddet af gode Hjem synes ringere end før. Vi tilskrive for en Del dette, at der i Anbringelsen af Børn i Plejehjem til Tider er vist for lidt Forsigtighed og for vanskelige Børn betroet til saadanne Hjem. Thi et Plejehjem, som taber Modet, kan tidt hindre flere gode Plejehjem i Sognet fra at aabne sig af Frygt for lignende Skæbne, og fra Landsby-skolernes Side har der undertiden lydt Klager over, at saadanne Plejebørn volde for megen Uro mellem Sognets egne Børn.

Vi bede derfor i Henhold til det anførte om, at der de forskellige Steder i Lovforslaget, hvor der handles om en Mellemtilstand mellem Bortfjernelse fra det naturlige Hjem og den endelige Anbringelse, maa blive fundet Udtryk for, at det er de midlertidige Optagelses- og Iagttagelseshjem, hvem denne Opgave tilfalder. Vi tilføje, at vi tro, at den Opgave at tilvejebringe og drive saadanne i alt Fald for Tiden kan overlades det private Initiativ.

I Tilslutning til, hvad ovenfor blev anført om Lovforslagets § 35, sidste Stk., henlede vi derhos Opmærksomheden paa, at der fra Børnehjemmets og Anstaltens Side næres den største Betænkelighed ved den i § 35, første Stykke, foreskrevne Pligt for Børnehjemmene m. m. til at modtage de Børn, som Overværgeraadet tiltænker dem. Vi have endog hørt denne Betænkelighed formuleret saa kraftigt: „Hellere fri for Statstilskud, hvis saadan Pligt følger dermed“. Vi tro, at det heller ikke er nødvendigt at paalægge en saadan Pligt. Reglen skriver sig sandsynligvis fra, at Staten ikke har ment at burde udsætte sig for, at Overværgeraadet stod uden Anbringelsessted for vanskelige Børn, skønt der var ledige Pladser nok i Anstalter og Børnehjem. Erfaringsmæssigt har det imidlertid hidtil vist sig, at der aldrig, naar Plads blot havde, af den Grund er sket Afslag, naar man blot iagttog at vælge de Hjem, der havde gjort Antagelse af saadanne vanskelige Børn til deres Opgave. Allerede økonomiske Hensyn gøre det jo ønskeligt for Hjemmets Ledere at have alle Pladser besatte, og saadanne Hjem ville sikkert nok sørge for ikke at lægge sig ud med Overværgeraadet ved uden fuldt gyldige Grunde at give Afslag paa Begæringer om Optagelse. Omvendt vil Overværgeraadet i Længden ikke kunne være tjent med at sætte Børn ind i en Anstalt eller et Børnehjem mod dettes Ønske.

Det skal endelig tilføjes, at det fra flere Sider endog stærkt er fremhævet, at